

ГЛОБАЛЬНА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ДЕРЖАВИ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Поняття конкурентоспроможності можна вважати одним із найбільш значимих на будь-якому рівні функціонування економічних одиниць. Починаючи від рівня підприємства і завершуючи глобальним рівнем, конкурентоспроможність формує кінцевий позитивний результат діяльності. Зважаючи на поточні інтеграційні та глобалізаційні процеси в економічному просторі, особливу увагу необхідно приділяти глобальному рівню. Фахівці визначають міжнародну конкурентоспроможність країни як здатність держави створювати таке національне бізнес-середовище, в якому вітчизняні виробники розвивають свої конкурентні переваги, займають стійкі позиції на певних сегментах світового ринку, завдяки потужному економічному потенціалу, що забезпечує зростання економіки на інноваційній основі[1, с. 211]. Фахівці Всесвітнього економічного форуму при розрахунку Індексу глобальної конкурентоспроможності виходять із того, що конкурентоспроможність визначається як сукупність інститутів, політикі чинників, що визначають рівень продуктивності в країні. Рівень продуктивності праці, в свою чергу, встановлює рівень добробуту, який може бути досягнутим за допомогою економіки [2]. Конкурентоспроможність держави свідчить про те, на скільки ефективно функціонує економіка, та які перспективи можна визначити у подальшому розвитку взаємодії економічних агентів як на внутрішньому, так і на глобальному ринках.

Ключову роль у формуванні конкурентоспроможності держави відіграють класичні загальноекономічні фактори, серед яких на особливу увагу заслуговують показник ВВП, інвестиційна привабливість, інституціональне середовище в державі, кон'юнктура внутрішніх ринків та особливості ведення

бізнесу, рівень розвитку інфраструктури. Звісно, не можна не брати до уваги, рівень корупції та «тіньову» складову економіки. Індекс глобальної конкурентоспроможності формують на основі трьох груп показників – базових вимог до економіки, факторів ефективності, а також інновацій та складності ведення бізнесу. Залежно від рівня розвитку держави, кожна група факторів має свою вагу в підсумковій оцінці різних країн. Зважаючи на поточний стан економіки України, можна зробити висновок, що формування конкурентоспроможності відбувається переважно за рахунок підвищення ефективності економіки.

Зрозуміло, що реалії сьогодення, пов'язані із анексією Криму та військовими діями на сході України, об'єктивно негативно впливають на глобальну конкурентоспроможність України. Проте, залишаються наявними заходи, що можуть покращити загальний стан конкурентоспроможності. Зокрема, це заходи пов'язані із захистом прав інвесторів та встановлення для них більш прозорих і зрозумілих правил гри на українському ринку, реформування деяких аспектів оподаткування, зниження рівня державного втручання в економіку.

Список використаних джерел

1. Шевченко О. О. Україна в міжнародних рейтингах конкурентоспроможності // О. О. Шевченко, О. В. Левківська// Вісник КНУТД. Серія «Проблеми економіки організацій та управління підприємствами». Випуск 4 – К. : 2013. – С. 211-213
2. TheGlobalCompetitivenessReport 2014–2015 : InsightReport [Electronicresource] : biannualpublication / editorKlausSchwab; WorldEconomicForum. – Access mode : <http://www.weforum.org/reports/global-competitiveness-report-2014-2015>